

“ ఆదిత్యము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా తః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అఫీ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేన సర్వేషాం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధి నివృత్తి
ద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికా క్రిమిజనిత సమస్త దుష్టభావ నివారణార్థం, సర్వారిష్ట
నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం,
వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తితానేక జన్మాఘ నిబర్హణార్థం, సమస్త పాపక్షయార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే
ఆదిపర్వణి యథాశక్తి ద్వితీయాధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోస ధ్యానమ్ ॥

వ్యోసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరిశరత్కృణం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోసాయ విష్ణురూపాయ వ్యోసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అచతుర్వదనో బ్రహ్మే ద్విబాహురపరో శూరిః ।
అఫాలలోచనశ్శంఖుః భగవన్ బాదరాయణః ॥

- ఏతదాశ్రమవాసాఖ్యం పర్వోక్తం మహదద్భుతమ్ ।
ద్విచత్వారింశద్ధ్యాయాః పర్వైతదభిసంఖ్యయా ॥ 02 - 346 ॥
- సహస్రమేకం శ్లోకానాం పశ్చశ్లోకశతాని చ ।
షడేవ చ తథా శ్లోకాః సంఖ్యాతాస్తత్త్వదర్శినా ॥ 02 - 347 ॥
- అతః పరం నిబోధేదం మౌసలం పర్వ దారుణమ్ ।
యత్ర తే పురుషవ్యాఘ్రాః శస్త్రస్పర్శసహో యుధి ॥ 02 - 348 ॥
- బ్రహ్మదణ్డవినిష్ఠిష్ఠాః సమీపే లవణామ్బుసః ।
ఆపానే పానకలితా దైవేనాభిప్రచోదితాః ॥ 02 - 349 ॥
- ఏరకారూపిభిర్వర్ణైర్నిజఘ్నురిత రేతరమ్ ।
యత్ర సర్వక్షయం కృత్వా తావుభౌ రామ కేశవౌ ।
నాతిచక్రామతుః కాలం ప్రాప్తం సర్వహరం మహత్ ॥ 02 - 350 ॥
- యత్రార్జునో ద్వారవతీమేత్య వృష్ణివినాకృతామ్ ।
దృష్ట్వా విషాదమగమత్ పరాం చార్తిం నరర్షభః ॥ 02 - 351 ॥
- స సంస్కృత్య నరశ్రేష్ఠం మాతులం శౌరిమాత్మనః ।
దదర్శ యదువీరాణామపానే వైశసం మహత్ ॥ 02 - 352 ॥
- శరీరం వాసుదేవస్య రామస్య చ మహోత్మనః ।
సంస్కారం లమ్బయామాస వృష్ణీనాం చ ప్రధానతః ॥ 02 - 353 ॥
- స వృద్ధబాలమాదాయ ద్వారవత్యాస్తతో జనమ్ ।
దదర్శాపది కష్టాయాం గాణ్డీవస్య పరాభవమ్ ॥ 02 - 354 ॥
- సర్వేషాం చైవ దివ్యానామస్త్రాణామప్రసన్నతామ్ ।
నాశం వృష్ణికలత్రాణాం ప్రబావాణామనిత్యతామ్ ॥ 02 - 355 ॥
- దృష్ట్వా నిర్వేదమాపన్నో వ్యాసవాక్యప్రచోదితః ।
ధర్మరాజం సమాసాద్య సంన్యాసం సమరోచయత్ ॥ 02 - 356 ॥

ఇత్యేతన్మాసలం పర్వ షోడశం పరికీర్తితమ్ ।

అధ్యాయాష్టై సమాఖ్యాతాః శ్లోకానాం చ శతత్రయమ్ ॥

॥ 02 - 357 ॥

శ్లోకానాం వింశతిశ్చైవ సంఖ్యాతాస్తత్త్వదర్శినా ।

మహాప్రస్థానికం తస్మాద్దూర్వం సప్తదశం స్మృతమ్ ॥

॥ 02 - 358 ॥

యత్ర రాజ్యం పరిత్యజ్య పాణ్డవాః పురుషర్షభాః ।

ద్రౌపద్యా సహితా దేవ్యా మహాప్రస్థానమాస్థితాః ॥

॥ 02 - 359 ॥

యత్ర తే2గ్నిం దదృశిరే లౌహిత్యం ప్రాప్య సాగరమ్ ।

యత్రాగ్నినా చోదితశ్చ పార్థస్తస్మై మహాత్మనే ॥

॥ 02 - 360 ॥

“ప్రవేశిక” - మహాభారతంలోని క్లిష్టమైన శ్లోకాలకు విశ్లేషణ

త్రయ ఏవాధనా రాజన్ భార్యా దాస స్తథా సుతః ।
యత్ తే సమధిగచ్ఛంతి యస్య తే తస్య తద్ ధనమ్ ॥

హరణం చ పరస్వానాం పరదారాభిమర్శనమ్ ।
సుహృదశ్చ పరిత్యాగః త్రయో దోషాః క్షయావహాః ॥

త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశనమాత్మనః ।
కామః క్రోధ స్తథా లోభః తస్మాదేతత్ త్రయం త్యజేత్ ॥

వరప్రదానం రాజ్యం చ పుత్రజన్మ చ భారత ।
శత్రోశ్చ మోక్షణం కృచ్ఛాత్ త్రిణి చైకం చ తత్సమమ్ ॥

:: “గోవింద నామ సంకీర్తనమ్” ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ |
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః |
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ |
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

శ్రియః కాన్తాయ కణ్కాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ |
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥